

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poliográf

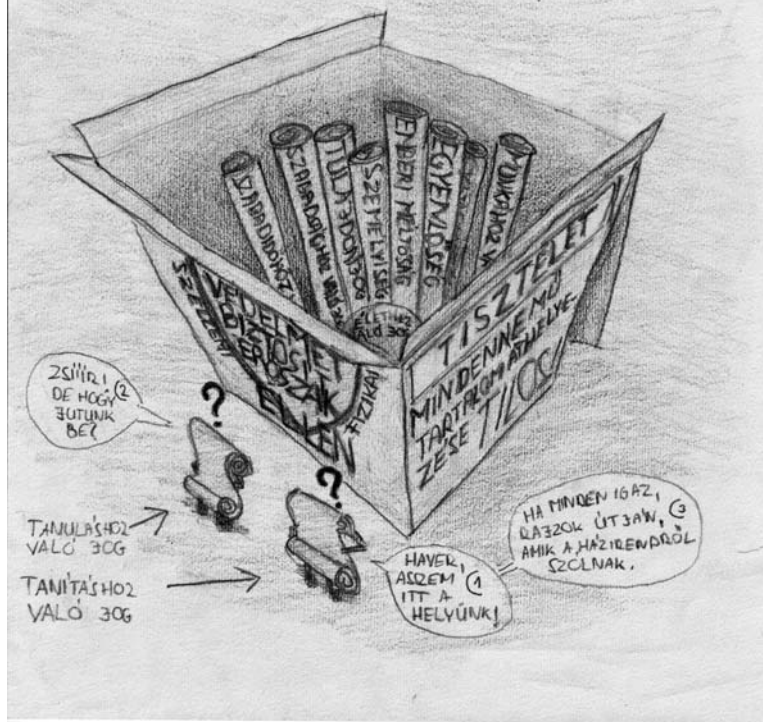
XIX. évfolyam 2. szám - 2009. október 14.

1.2. A SZEMÉLYISÉGI JOGOKRÓL

"Minden iskolapolgár személyiségét, emberi méltóságát és jogait tiszteletben kell tartani, védelmet kell számára biztosítani a fizikai és lelki erőszakkal szemben."

1.3. JOGRÓL A TANULÁSHOZ

"Minden iskolapolgár tartsa tiszteletben a többi iskolapolgár zavartalan, nyugodt tanulásához, illetve tanításához való jogát."

Tisztelt Szülők! Kedves Családok!

Ebben a tanévben bővíteni kívánjuk, illetve bizonyos területeken meg szeretnénk újítani a családok és a Politechnikum közötti kapcsolatrendszerét.

Úgy véljük, hogy a szülőkkel, a családokkal való kapcsolattartás az iskola kötelező szolgáltatása; színvonala alapvetően minősíti az iskola egész működését.

Az információáramlás lehetőségei nemcsak kínálják, de szükségessé is teszik a korábban megszokottakon túl újabb kommunikációs formák igénybe vételét. Arra törekszünk, hogy javaslataink mindennapi gyakorlattá váljanak a szülők és a tanárok között.

Célunk az is, hogy tájékoztassuk Önöket arról, hogy iskolai problémák, konfliktusok esetén milyen fórumokhoz fordulhatnak, ki(k)től kérhetnek segítséget.

Az információ szerzés lehetőségei:

Ajánljuk Önöknek:

- az Aromo (számítógépes napló) folyamatos használatát (az osztályfőnökök segítséget nyújtanak abban, hogy milyen információkhoz lehet jutni az Aromóból, hogyan kell ezeket az adatokat értelmezni);
- a Poligráf (kb. havonta megjelenő iskolaújság) rendszeres olvasását on-line (az iskola honlapján) vagy nyomtatott változatban (ezt a gyerekeknek a tanév elején kérniük kell);
- a Politechnikum honlapjának tanulmányozását (www.poli.hu);
- a félévi, évvégi értesítők, szöveges értékelések családi megbeszélését;
- szülői értekezleteken a szülő képviselők (Iskolatanács, Iskolabírórság) szóbeli beszámoltatását;
- az osztályfőnökök vagy a honlap segítségével ismerjék meg a Koordinációs Bizottmány (iskolavezetés) összetételét, működését, továbbá a koordinátorok és a pedagógiai vezető feladatkörét, kompetenciáját;
- az osztályfőnökök közreműködésével tájékozódjanak az iskola segítő munkatársainak (orvos, pszichológus, fejlesztőpedagógus, pszichopedagógus) munkaköréről, a velük való kapcsolatfelvétel és segítségkérés módjáról.

Az iskolával való kapcsolattartás leggyakoribb formái:

Kérjük, hogy vegyék igénybe az alábbi lehetőségeket:

- szülői értekezletek évente háromszor; ebben lehetnek nevelési (pedagógiai témájú) szülői értekezletek is (amit Önök is kezdeményezhetnek);
- szülőklub (bővebb információk Varga Anna iskolapszichológustól);
- az új évfolyamokon ismerkedő beszélgetés a szülőkkel;
- a végzős évfolyamon konzultáció a családokkal a pályaválasztásról, a jövőre vonatkozó tervekről;
- évfolyam szintű szülői találkozók (pl. a nyelvi előkészítő évről; a továbbtanulásról, a pontszámításról és a tagozat-fakultáció választási lehetőségeiről);
- osztánári fogadóóra évente kétszer;
- egyeztetett időpontban egyéni fogadóóra bármelyik tanárnál;
- telefon;

- e-mail (a tanév elején elküldjük Önöknek az egyes osztályokban tanító tanárok e-mail címlistáját);
- iskolai rendezvények (szeretnénk, ha Önök minél több programon részt vennének);
- korábban is volt rá példa, de a jövőben még általánosabbá szeretnénk tenni, hogy bizonyos alkalmakkor néhány, erre a feladatra vállalkozó szülőt bevonjunk a tanítási munkába (témahét, osztályidő, tanórák);
- osztályprogramok (szülők-gyerekek-osztályfőnökök);
- örömmel fogadjuk, ha a szülők az iskola érdekében önkéntes munkát ajánlanak fel.

Nehézség, probléma, konfliktus esetén:

Fő törekvésünk az, hogy a lehető leggyorsabban reagáljunk az Önök által felvetett problémákra. A Politechnikum demokratikus működése minden folyamatot, a konfliktusok kezelését is lelassítja kissé, de ez nem lehet magyarázata a halogatásnak, a nem megfelelő együttműködésnek.

Alapelvünk, hogy a problémát minden érintett fél bevonásával abban a körben próbáljuk meg orvosolni, ahol keletkezett. A megoldással kapcsolatban továbbra is elsősorban gyermekük osztályfőnökeire számíthatnak.

Rajtuk kívül azonban még az Önök rendelkezésére állnak:

- konkrét szakmai, tanulással kapcsolatos ügyekben a szaktanárok, a munkacsoport vezetők (egy-egy tantárgy és a tantárgyat tanító tanárok szakmai irányítói), a szakmai koordinátor (az iskola vezetésében a tanulmányi terület vezetője);
- pedagógiai ügyekben a pedagógiai koordinátor (az iskola vezetésében a nevelési terület irányítója), a segítő szakemberek (orvos, pszichológus, pszichopedagógus, fejlesztőpedagógus);
- az iskola működését érintő ügyekben az ügyvezető koordinátor;
- az Önök által nagyon súlyosnak ítélt ügyekben vagy fellebbezési fórumként a pedagógiai vezető (igazgató);
- az általános pedagógiai, tanulmányi kérdésekben a szülő és diák képviselőkön, valamint az Iskolatanács titkárán keresztül az Iskolatanácshoz; ha pedig úgy érzik, hogy problémájukra nem született érdemi megoldás, az Iskolabírószághoz fordulhatnak;
- nyilvános vitát kezdeményezhetnek a Poligráfban;
- konfliktus esetén a pedagógiai koordinátor közreműködésével szakszerű közvetítést (mediációt) igényelhetnek.

Reméljük, hogy ezzel az összefoglalóval nemcsak felidéztük Önökben az iskolával való kapcsolattartás formáit, hanem kedvet is kaptak ahhoz, hogy éljenek az általunk felkínált lehetőségekkel.

Üdvözlettel:

2009. szeptember 19.

Kalina Yvette
pedagógiai vezető

A diák érdekképviselet-aktivitás felélesztése

Szeretnénk, ha létrejönne egy olyan csapat, akik érdemben foglalkoznának a polis diákságot érintő ügyekkel, feladatokkal, eseményekkel.

A „képviselőtestület” öt fővel fog működni (egy titkár, négy tag: a titkárt a tagok fogják maguk közül kiválasztani).

A jelöltek összegyűjtése megtörtént, megválasztásuk folyamatban. A megválasztott csapat az őszi szünet után kezdi el közös ténykedését.

Az „aktivisták” főbb feladatai a tanév folyamán:

- Segítség az iskola rendezvényeinek, ünnepéyeinek megszervezésében, lebonyolításában, a pályázati anyagok elbírálásában, kapcsolattartás a rendező-szervező csoporttal.
- A Politechnikum arculatának, életének pozitív alakítása, hagyományaink ápolása, fejlesztése.
- Aktív részvétel az IT ülésein.
- Részvétel az Iskolabíróság tárgyalásain.
- Témától függően részvétel a Pedagógiai Műhelyeken.
- Rendszeres kapcsolattartás a pedagógiai koordinátorral.
- Egyéb, amit a megválasztott csapat fontosnak tart.

Poli, 2009-10-09

Láng Andrea

Iskolabírósági határozat

A tárgyalás ideje: 2009. szeptember 28.

Bírók: Szmeskó János tanár, Szöllősi László szülő, Szabó Katinka diák

A panaszoltak: két 11.-es tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztevők: a panaszoltak szülei, osztályfőnökök, osztálytársak, diákok

Előzmények: A tanév eleji osztálykiránduláson az osztály betért egy kis vidéki boltba vásárolni. Az 1. panaszolt a boltból ellopott egy tábla csokoládét, a 2. panaszolt pedig segítségére volt a „bűnjel” eltüntetésében.

Tárgyalás: Először az egyik osztályfőnök foglalta össze a történéseket: Láthatóan a bolt eladóját zavarta a nagy tömeg. Ennek tudható be, hogy az osztályfőnököket megkérte, a kért számlát majd akkor állítsák ki, ha távozott

az osztály. Az osztályfőnökök várhoztak, s közben egyikük észrevette, hogy 1. panaszolt elemel egy csokoládét. Szólt az osztályfőnöktársának, aki visszahívta az 1. panaszoltat, majd miután látták, hogy 1. panaszolt ráadja a csokoládét 2. panaszoltnak, őt is hívták. 2. panaszolt ekkor az árokba ejtette a csokoládét és úgy ment osztályfőnökéhez. Az osztályfőnök felszedte a csokit, amit némi vonakodás után a panaszoltak odavettek hozzá. Innentől kezdve hosszas szóbeli huzavona kezdődött (tagadták a történetet, 1. panaszolt tagadta, hogy lopott), majd a végén 1. panaszolt felajánlotta, hogy visszamegy a boltba, kifizeti a csokit és bocsánatot kér. Ez meg is történt – a boltos nem kívánt feljelentést tenni a rendőrségen –, de az osztályfőnökök ezzel nem akarták

lezárni az ügyet. Egyikük kiemelte, hogy nem tetszett neki az a gördülékenység, ahogy a tanuló az ügyet intézték, ahogy a csokit megpróbálták eltüntetni, s ahogy tagadtak. Egyben azt is hangsúlyozta, hogy 1. panaszolt a cselekedetével mind az osztályát, mind a Politechnikumot nagyon rossz helyzetbe hozta, rossz híret keltette.

1. panaszolt a hozzászólásában azt mondta, hogy mentsége nincs a tetteire, és a feljelentéshez nincs hozzáfűznivalója. Egyedül lopott és nem akart 2. panaszoltnak rosszat. A szülőbíró kérdésére – Mi indította el az egészet? – 1. panaszolt azt mondta, hogy egyszerűen kevés pénze volt és spórolni akart. Szülőbírói kérdésre azt is elmondta, hogy azért adta át 2. panaszoltnak a csokit, mert bepánikolt.

2. panaszolt a hozzászólásában annyit emelt ki, hogy amit tett, betyárbeccsületből tette. Nem volt tudatos és ma is megtenné. Szerinte egyébként 1. panaszolt vallotta be először, hogy lopott, és ő csak utána erősítette ezt meg az osztályfőnöknek.

1. panaszolt édesanyja szerint mindkét gyerek nagyon rossz következtetéseket vont le az esetből. Fontos, hogy tudatosodjon bennük a felelősség. Jussanak el odáig, hogy legközelebb ne tegyenek ilyet.

Az osztályfőnök a tanulók viselkedését jellemezte a saját tapasztalatai és a megkérdezett tanárok véleménye alapján. 2. panaszolt magatartása és hozzáállása változó. Van, akinél nincs vele gond, de van, ahol zavaró. Probléma vele, hogy állandóan feszegeti a határokat és mindig más határt. 1. panaszolttal kevés a nehézség. Igaz, sok helyen kiveszi a bérletét. Egyes órákon, helyzetekben figyelmeztetni kell, hogy legyen együttműködő.

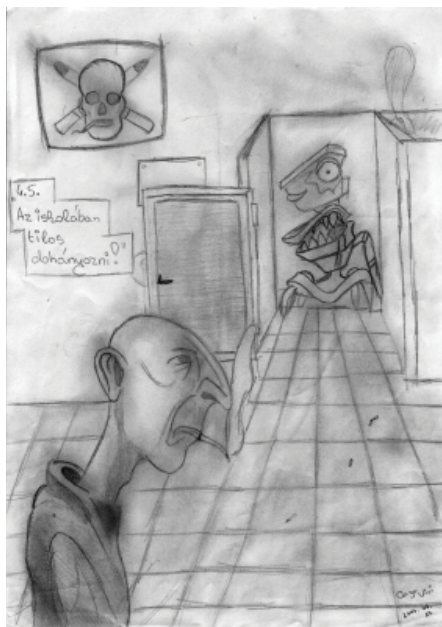
Az osztályfőnöknek volt egy későbbi megjegyzése is, miszerint annak, amit a panaszoltak tettek, oka van, s szerinte ez nem hangzott el. Erre 1. panaszolt válasza: Szüleimtől külön élek (albérletben). Dolgozom, spórolok. Ehhez az édesanyja azt fűzte hozzá, hogy gyermeke tényleg külön él, de szigorú szülői kontroll mellett. Rendes gyerek. Nem jellemző rá, hogy a lopás alternatív megoldás lenne.

Határozat: 1. panaszolt fegyelmi fokozata: eltanácsolás, amit az Iskolabírószág az alábbiak szerint függeszt fel. A felfüggesztés hatálya: mindaddig, amíg 1. panaszolt a Politechnikum tanulója. Amennyiben 1. panaszolt a felfüggesztés hatálya alatt bármiféle iskolai szabályt megszeg, vagy magatartási, fegyelmi probléma van vele, az eltanácsolás azonnal hatályba lép iskolabírószági tárgyalás nélkül.

Indoklás: A lopás semmilyen körülmények között nem elfogadható cselekedet, függetlenül az eltulajdonított értéktől. Nincs felmentő körülmény. Viszont 1. panaszolt részéről érzékelhető volt a megbánás. Osztályfőnökei bár vegyes, de alapvetően nem negatív képet festettek róla, s édesanyja is egy hullámvonás, de igyekvő gyerekként mutatta be a tárgyaláson. Mindezek alapján az eddigi precedensekhez az Iskolabírószág nem kívánta magát tartani, hanem úgy gondolta, érdemes 1. panaszoltnak még egy, utolsó esélyt adni, hogy bebizonyíthassa, képes változni.

2009. október 9.

Az Iskolabírószág nevében: Szmeskó János

Az „Európa Fiatal Szemmel” nemzetközi projekt előadásai, munkálatai, megbeszélései, prezentációs szeptember utolsó hetében kezdődtek és október 2-ig tartottak az A/25-ben és a Dühöngőben. A kb. húsz politotechnikumai tanulóval együtt dolgozott az Ambedkar Gimnázium néhány roma diákja is.

Az utolsó napon több díszvendég is megjelent a bemutatón: eljött Horn Gábor, az iskola alapítója, itt volt egy EU parlamenti képviselő, valamint minisztériumi szakemberek és a sajtó képviselői.

Európa a jövő kapujában

Tik-tak, tik-tak, tik-tak, csörrr, csörrrr, csörrrrr, csörrrrr és ez így ment volna tovább a végtelenbe, ha e nagyszerű és egyben önkínzó találmány gazdája ki nem fejezi őszinte érzéseit varázslatos szerkentyűje iránt és egy határozott ökolmozdulattal le nem csapja. Várta már ezt a napot, közepes méretű, átlagos adottságokkal rendelkező teste telis-tele volt kíváncsisággal és érdeklődéssel. Bágyadt, még álomvilágba néző szemeit határozatlan kézmozdulattal próbálta megkörülnézni, hogy némi súrlódási erő hatására felnyíljanak és a lehető legjobb formájukat adva tekintsenek az elkövetkező négy napra (természetesen kisebb-nagyobb megszakításokkal, legyenek bár ketten, de egyiktől, még külön-külön sem várható el, hogy húszórás műszaknál egyhuzamban többet is dolgozzanak).

Hamarosan szembetalálták magukat saját magukkal, de miután az ezzel járó fájdalmat átvésztették, örömmel néztek szembe saját ikertestvérpárjukkal. Gazdájuk is elismerően bólintott. Úgy érezte, fergeteges napok várnak rá, és ha nem is úgy sül el a dolog, ahogy akkor tervezte, amikor két folyadékkal teli, hosszúkás műanyag darabjával odafirkantotta nevét a „Young Ideas for Europe” jelentkezési lapjára, akkor is legalább négy napot megmenekül az elől a gyermekkínzó tevékenység elől, ami arra kötelezi, hogy negyed kilenctől délután negyed háromig a gerincét görbitse és inhüvely-gyulladást kapjon. Nem volt egyedül. Ő természetesen semmit sem sejtett arról, hogy előbb/abban a pillanatban/éppen egy kicsivel utána még huszonnégy hasonló korú fiatal ismétli meg ezt a szertarást, és ugyanaz a gondolatmenet cikázik át agytekervényeik zezzugos barlangjában, míg egy ismeretlen és meghatározhatatlan hang azt nem súgja, hogy „indulni kell”, és a gondolatmenet minden parányi alkotóelemével együtt a lomtárban nem landol, és tulajdonosa meg nem nyomja a végleges törlés gombot...

Am a balga végzet más utat szánt e huszonöt emberi tekintetben teljesen átlagosnak mondható egyednek. Amint kiléptek az ajtón, az idő hatalmas kereke hirtelen gyorsulással forogni kezdett és meg sem állt, amíg a tökéletesen konstruált digitális kijelzője kétezer húszat nem jelzett.

A színházterem hihetetlen találmány, képes egy másodperc törtrésze alatt úgy átalakulni, hogy a belső szemléltőt megtévessze, azaz teljes mértékben elhiggye, hogy egy másik helyre csöppent. Jelenleg egy bálna gyomrából igyekezett átalakulni energiapolitikai minisztériummá, több-kevesebb sikerrel a planktonokat is eltüntette, hogy a helyüket a politikusok vehessék át. Falait a helyzethez illő plakátokkal ékesítette, melyeken a négy megatrend tündökölt. A fenntarthatóság, az erőforrások, a globalizáció és a klímaváltozás láthatólag nagyon élvezték, hogy néhány pillanatra a figyelem középpontjába kerültek. Ám a figyelem érdeklődő és kíváncsisággal teli tekintete egyre inkább másra kezdett irányulni. Hirtelen robajjal egy liftakna szorult be terem hátsó részébe, húzva magával az unalmas szemeknek láthatatlan felvonót. Ahogy kinyílt az ajtaja, egy politikus nézett ki rajta döbbszemekkel. Pár perce még az energiapolitikai intézetben szállt be a liftbe és legnagyobb reményei szerint a Bosch cég vezetői tárgyalásán landolt volna két emelettel lejjebb. Ez önmagában nem lett volna meglepő, hiszen a politikus szépen elnézést kérhetett volna, hogy egy iskola közepébe csöppent, és igyekezhetett volna feltűnés nélkül visszajuttatnia magát oda, ahonnan jött. Ámde mint ahogy a színházterem, a diákok is hirtelen változásokon estek át. Néhányan pártokba tömörül-

tek, szám szerint háromba, egyesek civil szervezetet alkottak, megint néhányan a sajtót képviselték, míg mások a kampánycsoport tagságával büszkélkedhettek. A bátrabbak közül néhány – kapva az alkalmon – bemerészkedett a liftbe, hogy saját igazáról meggyőzze a zavart lelkiállapotú politikust, ami sikerrel járt. Politikusunk így új nézőpontokkal gazdagodva tűnt el olyan hirtelen, ahogy jött, és magával vitte mind a liftet, mind az új ötleteket arra vonatkozólag, hogyan lehet egy fenntartható és környezetbarát alapokon működő Európát teremteni.

Hanem a pártok, civil szervezetek, kampányosok és a sajtó nem érték be ennyivel. Munkához láttak, hogy saját ötleteikkel támogassák az EU energiapolitikáját abban bízva, hogy így ők is hozzájárulnak a jövő Európájának megformálásához. A pártok programokat dolgoztak ki, a civil szervezetek ebben tanácsokkal és észrevételekkel segítettek a munkájukat. A kampányosok mindent megtettek, hogy pártatlanul támogassák a pártok reklámtevékenységét. A sajtó mindezt közvetítette a nyilvánosságnak. Így telt a munka négy teljes napon át, egy szakértő és néhány facilitátor segítségével.

Talán megszokható, talán nem, de ebben a történetben senki sincs egyedül, épp ellenkezőleg, egyre több és több szereplő jelenik meg, mint például most is a következő sorokban. Ugyanazokban a pillanatokban, amikor eddigi szereplőink kibújtak melegítés céljára szolgáló, madártollal – leggyakrabban lúdtollal – bélelt, házi anyagdarabjuk alól, még huszonkettő hasonló sorsú és korú fiatalember ugyanazt a mozdulatsort vitte véghez néhány száz kilométerrel arrébb. Más szavakkal leírva, ha az előbbieik alapján azt feltételezzük, hogy Magyarországon vagyunk, akkor ők ebből kiszámíthatóan Németországban vannak. A távolság ellenére van azért valami, ami közös bennük. Ők is ugyanazt vitték véghez, amit eddigi szereplőink, és egymással tartván a kapcsolatot még több és jobb ismeretkez jutottak a közös cél érdekében.

A pártok gigászi vitájából végül Európa szavazó polgárai választották ki a legjobbat. Az EEP (Európai Ember Pártja) elsöprő győzelemmel nyert. Miután a többi párt (A Green Trade Party és a Fenntartható Európai Párt) visszanyerte az egyensúlyát, és kifejezte őszinte örömét, hogy bár programjaik megmaradnak, de nem övék lesz a felelősség, felajánlották segítségüket és együttműködésüket. Az EEP kimagasló teljesítményt nyújtott a civil szervezetekkel és sajtóval való együttműködésben is, ezzel megalapozva saját sikerét. Programjuk fő koncepciója a környezettudatos viselkedés emberközpontú megközelítése, ezen kívül sokat tesznek a fejlesztésre szoruló kistelepekért és lakosaikért.

Mindezt örömmel üdvözölte a paksi atomerőmű 4-es blokkja is, és vidám zöld buborékjaival előre örült a fejlesztéseknek, amik rá várnak. A választási ünnepeken robusztos lurkók fogócskáztak egymással kacskaringós ködmintákat húzva maguk után.

Nem elhanyagolható tény, hogy a 2020-as program idejére az elsötétített terem áttért a környezettudatos, alternatív energiaellátásra. Azaz a Politechnikum tetején feketéllő napelemek és szélkerék teljes biztonsággal látták el energiával a lámpák, laptopok és a kivetítő energiaigényeit.

A lakosság nyugodtan sétálgatott a csendes M nulláson, amin a hidrogéncellás autók alig kétszázalékkal követték egymást, amely sebességet a központi számítógép hiper-szuper rendszere kalkulált ki. Ugyanis a körgyűrűn belül már csak a kerékpárosok és a tömegközlekedési eszközök közlekedtek a gyalogosok mellett, olykor rajtuk.

Ám az idő kegyetlen szerkezete újból megbolygatódott, és minden, ami történt, ifjú hősünk agytekervényeiben jelent meg álom formájában, elektronikus formátumban. Ezek ingerekké alakultak át, és egy kérdés formájában jelentkezett bennük: Milyen jó is lenne! De hogyan lehetne ennek folytatása???

A Karikatúra pályázat mérlege

A múlt hónapban meghirdetett Karikatúra pályázatra tizenegy – különböző minőségű – pályamű érkezett. A Bodonyi Évából, Jakab Juditból és Szász Katából álló zsűri úgy döntött, hogy első díjat nem ad ki. A második helyezést a „Lápi” jeliségű munka érte el (ez került a címlapra), a harmadik pedig Hargitai Bálint (L-ME) itt látható rajza lett. A többi alkotás is ebben a Poligráf-számban található előrébb-hátrébb.

A bíráló bizottság úgy ítélte meg, hogy ne legyen kiállítás ezekből a pályamunkákból az Előszoba Galériában, és egyik karikatúra se kerüljön az osztálytermekbe a Házirend illusztrációjaként.

2009. október 7.

BB

Az osztályügyeleti verseny idén is folytatódik

Az ügyeletet értékelő bizottság tagjai: Herendi Ágnes, Jakab Judit, Lajter (Szöcske) Judit.

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
ALL-GO (12.)	6	0	6
euFória (12.)	2	1	3

IRODALMI HÁZIVERSENY

A SZEPTEMBERI KÉRDÉSEKRE ADOTT VÁLASZOK

1. 1992 októbere óta Poligráf az iskolaújság a neve.
2. Kezdetben Poli???? néven jelent meg az iskolaújság.
3. A Poligráf első felelős kiadója Horn Gábor volt.
4. A Poligráf első szerkesztőjének neve: Hann Péter.
5. Jakab Judit az I. évfolyam 3. száma (1992 áprilisa) óta szerkeszti a lapot.
6. Az irodalmi háziverseny első feladatsora 1998 novemberében jelent meg.
7. A VIII. évfolyam 4. számától kezdve (1998 decembere óta) végleg A/5-ös méretű a Poligráf.
8. A leghosszabb Poligráf 56 oldalas volt (1999 novemberében).
9. 1998. június 11-én jelent meg a legrövidebb különszám, a „rendkívüli kiadás”.
10. A Poligráf „természetes mellékletének”, amit a természetismeret-tanárok gondoztak, PoliÉSZter volt a neve. 1996-ban indult és 2001 februárjában jelent meg az utolsó.
11. Az 1997/98-as tanévben (7. évfolyam) jelent meg a legtöbb Poligráf-szám: 11.
12. Az első évfolyam 4. száma 120 példányban jelent meg.
13. Az első Útilapu, „a Közgazdasági Politechnikum évi lapja” csak ballagóknak 1995 óta készül.
14. 1998-ban kezdte meg munkáját a C.É.G.
15. Az első színes címlapú Poligráf 1992. október 23-a alkalmából jelent meg.
16. 1994. január 21-én jelent meg először a Poligráf TMT-melléklettel (azaz ekkor volt az első TMT).
17. 1999 januárjában egy sajátos versbemutatót olvashattunk a Poligráf hasábjain. Marosvári Péter mesélt kedves verséről: József Attila Kései siratójáról. A költemény ismertetésére interjút készített saját magával.
18. 1993 októbere (3. évfolyam 2. szám) óta jelent meg először a „Poli-baba” a címlapon a Poligráf O betűjében.
19. A TACS a Tanári ArcképCsarnok rövidítése. 1997-hez kötődik a megjelenése.
20. Szász Kata a '90-es évek végén cikksorozatot jelentetett meg a Poligráf hasábjain KUTa-kodó címmel, melyben világraszóló perekről mesél az olvasóknak.
21. 1999 novemberében született meg a Polip egzotikus diákcsemege, a média fakultáció periodikája.
22. A 2000. szeptemberi (10. évfolyam 1.) szám nomád táboros mellékletet tartalmaz mm-móóóligráf címmel.
23. 2000-ben az AnZsu osztály rendszeres mellékletet indított a Poligráfban „Arcátlan ZSurnál” névvel (2001 februárjáig).
24. 2002 októberében a sportsikerek között szerepelt 14 név, 8 diák és 6 tanáré, akik lefutották a 42195 métert. Közülük már senki nincs a Politechnikumban. Viszont itt van Regős Pál, a NOVA osztályfőnöke, aki a közelmúltban sokadszorra teljesítette a maratoni távot. Gratula neki!
25. A XII. évfolyam 3. száma: Nobel-díj különszám, ugyanis ekkor kapta meg Kertész Imre az első magyar irodalmi Nobel-díjat.

Sajnos ezúttal senki nem kap jelest, hiszen senki nem fejtette meg a rejtvényt. Talán túl nehéznek bizonyult? Pedig a válaszok megtalálhatók az iskola honlapján, a Poligráf-fül alatt. Kereső programmal rá lehetett volna lelni valamennyi feleletre.

OKTÓBERI KÉRDÉSEK

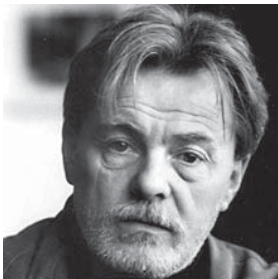
LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2009. NOVEMBER 2.

20 portré, 20 kortárs magyar szerző, 20 mű.

Kösd össze a képeket a megfelelő névvel és kötetcímmel!

1. Bächer Iván
2. Bertók László
3. Bodor Ádám
4. Darvasi László
5. Dragomán György
6. Esterházy Péter
7. Háy János
8. Karafiáth Orsolya
9. Kertész Imre
10. Kovács András Ferenc
11. Kőrösi Zoltán
12. Krasznahorkai László
13. Kukorelly Endre
14. Nádas Péter
15. Parti Nagy Lajos
16. Rakovszky Zsuzsa
17. Spiró György
18. Térey János
19. Tóth Krisztina
20. Varró Dániel

I.

II.

- a) A fehér király
- b) A Gézagyerek
- c) A hullócsillag éve
- d) A Maffia-klub
- e) A Nibelung-lakópark
- f) Bögre azúr
- g) Elindulni három nővel
- h) Északról hegy, Délről tó, Nyugatról utak, Keletről folyó
- i) Ezer és 3
- j) Hajnali csillag peremén
- k) Hangyák vonulnak
- l) Hősöm tere
- m) Koccanás
- n) Milyen egy női mell?
- o) Párhuzamos történetek
- p) Semmi művészet
- r) Sinistra körzet
- s) Sorstalanság
- t) Trapiti, avagy a nagy tök-főzelékháború
- u) Vonalkód

III.

IV.

V.

VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

XI.

XII.

XIII.

XIV.

XV.

XVI.

XVII.

XVIII.

XIX.

XX.

English corner

Zero-year students' interview with Mike

- by Kenesei Bálint, Ballai Zalán (ZOÉ), Vermes Dóri, Szabó Andris,
Togay Lucas (Hoppá) and Edina, who also worked a lot with this -

- **Why did you come to Poli?**

- I was here last year in Budapest for Sziget festival. I came back next year and I found a teaching job in Poli.

- **What do you think about Budapest?**

- I love Budapest. Budapest is fantastic because it's cheap and there's history and the buildings are beautiful. I love the whole city.

- **Would you like to learn Hungarian?**

- Yes, I would. It's a bit scary but I would.

- **What can you say in Hungarian?**

- Szia, jó reggelt, jó napot, köszönöm, nem, igen.

- **What is your favourite traditional food?**

- Chickenpaprika and goulasch is very good, too.

- **Do you like Hungarian wine?**

- I love Hungarian beer and wine. I think Unicum is awful. I love palinka, too.

- **Have you seen any Hungarian films?**

- I saw Kontroll a long time ago. I don't remember the story so much but I liked that.

- **Do you know any Hungarian bands?**

- I only know The Moog, I know someone in the band.

- **Which concerts have you been to?**

- Klaxons, Faith No More, Pendulum.

- **When would you like to go home?**

- I don't have any plans about that... I don't want to go back for Christmas or my birthday. This is my home now.

- **Do you like working here in Poli?**

- Yes, I love it but sometimes it's difficult when kids don't want to learn English. Kids and teachers are usually nice. I love working here

Bloopers

So what is a blooper? It's a silly or embarrassing mistake.

Here are a couple from a vocab test – enjoy!

Question	Student's answer	It means...	Correct answer
dusting	hamvasztás		portörlés
poll	pamut		közvéleménykutatás
outfit	kültéri		öltözet, viselet, szerelés
to vacuum	szívni		porszívózni
csikos	strippy, stripped	vetkőzős, levetkőzött	stripy, striped
menyasszony	braid	hajfonat	bride

A funny piece of writing

Task:

Ask a friend who lives in Orlando about the city, summer jobs and whether you could stay with them for a while, etc.

The letter:

Yo, wazzup?

Aintcha doin' well? I heard that you had problems with breathing, poor you, Sally. But that happens if you try to find air underwater.

I want to go to Ame-rica!, you know, but I don't want to meet you guys so this letter is useless.

Anyway, is there any flower blooming in Orlando? You got it? Orlando Bloom! Ha-ha!

And...why are writing in English? We are all Hungarian, you guys just changed your names Sarolta and János! Jerks.

With lot of lies and love,
Bálint

(by Németh Bálint, NEON)

Slovenia trip

„I feel sLOVEnia, I feel humanfish”

„Who is Herbert?! Tivoli? Anybody, Tivoli?”

„ohhh pleeeeeease let me take back to Ljubjana! Ljubim Te!” (by Léda, euFóriA)

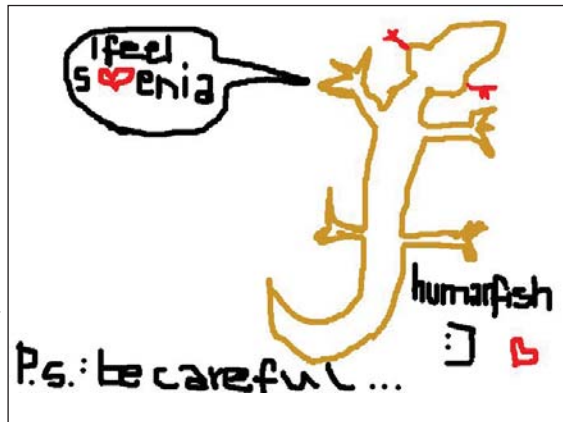
An account by Coli (All-GO)

I was there, in Slovenia, with the rest of the students. We were there for 5 days, but exactly 2 was only about traveling there and back. It was soo lovely and relaxing.

I was at Tjasa's place, she lives in a not that small town near Ljubljana, called Vhrnika. They has a medium sized family house. They are 5 of them, Tjasa, her 2 younger brother(one of em is just a several years younger, but the other one is still goes to nursery), and her parents, they are both doctors.

On the 1st day we had programs to get to know the city and their school. Of course we started with the school, and just then they guided us ariund in th city. During the night we had freetime as we wanted.

On the 2nd day the bus picked us in her hometown, as we was on the way, to a cave, from Ljub. The cave was nice, but we all have seen such things. The new in it was that a train brought us into the depth. After the cave we went to a small town on the seaside. Thankfully we had a good lunch and then a couple of hours to walk around or swim. I choose the 1st one, so I walked up the hill to get a wonderfull view. Then we moved back to Ljubljana to spend the night in there. The last day was about saying goodbye, we started the day in the school to discuss whats good or wrong, and suprisingly their teacher couldn't handle critic and

by Németh Barbara, euFóriA

started to fight right back. In the evening we went to play bowling. We spent the last night in as well. Next day we got on the train in the morning and travelled straight home. I already was in Ljubjana so the city didn't surprised me that much, but the town on the seaside was really beautiful. To me the most surprising was that they really wanted to improve, but when we said what we thought, even politely, the teachers felt offended, but not their director.

Sikeres középfokú (C típusú) angol nyelvvizsgát tettek:

Bartus Máté (CLASS), Dávid Bence Müzli (Poligon),
Surány Dávid (Gamma), Zsigó András (ALL-GO)

Congratulations!

Internetes országos angol nyelvi verseny!

- 2009. október 15-én induló verseny 6 fordulós
- felső tagozatos és középfokú diákok számára
- három szinten: kezdő-középfokú-haladó (A2, B1, B2), tehát nem életkor szerint
- 400 ezer Ft összdíjazású országos angol nyelvi verseny
- fődíj: mindhárom szinten egy egyhetes angol nyelvi táborozási lehetőség Siófokon
- nevezési díj a hat fordulóra: 3000 Ft/fő,
- jelentkezési határidő: 2009. október 15.
- országos döntő: mindhárom szinten 10-10 diák juthat be az országos döntőbe; 2010 júniusában, Debrecenben, ahol a versenyzők már szóban is összemérik a tudásukat.

Ez annyiban lesz más, mint a hasonlók, hogy itt egy internetes oldalon keresztül belépve kell az érdekes, izgalmas feladatok egy részét a versenyzőknek (sokszor időre) megoldaniuk, de minden forduló utolsó feladatát postán kell majd beküldeni.

Minden egyéb tudnivaló a www.tiniagy.hu, <<http://www.tiniagy.hu/>> oldalon elérhető. Jelentkezz Heckmann Áginnál vagy az angoltanárodnál!

Indul a 2009/2010-es CHALLENGE olvasó klub!

Jelentkezési időszak: 2009. október 1. és december 12. között folyamatosan

Minimum létszám: 3 fő (ajánlott 5 fő), amivel a klub indítható!

- A *startertől* a 6-os szintig mindenki bekapcsolódhat!

- Minden szinten önállóan lehet kiválasztani azt a két könyvet, melyet szeretnének feldolgozni a gyerekek. (A helyes könyv kiválasztásában az angoltanárok nyújtanak segítséget a tanítványaiknak.)

- Klubtagoknak ingyenes részvétel a szervezett dal- és tánctanulással egybekötött rendezvényünkön, mely 2010-ben két alkalommal kerül megrendezésre (február és április)

- Félévente egy könyv feldolgozása a feladat (évente két db).

-- a tagság mindkét félév teljesítése esetén érvényes

- A tagok tagsági díjat fizetnek, melynek összege: 2200 Ft/fő/félév (az összeget mindig előre kell befizetni. Az összeg beérkezése után postázzuk a kért könyveket, feladatokat és segédanyagokat)

- Kedvezményes tagság: 3900 Ft/fő/2 félév! (Ez esetben a 2 db feldolgozandó olvasmányt egyszerre fogjuk küldeni!)

Országismereti vetélkedő 2010!

- CSAK KLUBTAGOK NEVEZHETNEK (nevezési díj: 800 Ft/fő)

- főnyeremény: 5 fő részére angliai út 2010 nyarán!

- minden induló az Oxford University Press Könyvkiadótól ajándékban részesül!

A Prénagyoktóbertől szocialistaforradalmi röplabda

SZIGORÚAN BIZALMAS! 5+1 pontja

1. Követeljük maximum 6 csapat felállítását (maximum 8, de legalább 6 fővel).
  2. Követeljük 200 Ft / fő nevezési díj beszolgáltatását a köz javára.
  3. Követeljük a nevezési határidő (2009. október 12. – 2009. október 16.) pontos betartását.
  4. Követeljük a csapatok jelentkezését Fekete Ádám kartárs asztalánál személyes megjelenés útján.
  5. Követeljük az 1000 pont elérését.
  6. Követeljük a szervezők mindenhatóságának tudomásul vételét.
- feFellebezésnek helye nincs!**

Kelt: Budapest, 2009. szeptember 29.

.....
 Péterfi Pál Balázs
 Szervezőbizottsági elnök
 sk.

.....
 Fekete Ádám
 Szervezőbizottsági titkár
 sk.

Foci HáziBajnokság Eredmények

„A” korcsoport

Senkik – Bondi: 3 : 2
 Bondi – NOVA FC: 2 : 3
 Senkik – NOVA FC: 14 : 0
 Bondi – NOVA FC: 5 : 2
 Senkik – Bondi: 10 : 2
 Senkik – NOVA FC: 7 : 3

	Nova FC	Bondi	Senkik
Nova FC		3-2; 2-5	0-14; 3-7
Bondi	2-3; 5-2		2-3; 2-10
Senkik	14-0; 7-3	3-2; 10-2	

Végeredmény:

	Csapat	Mérkő- zés.	Győze- lem	Döntet- len	Vereség	Lőtt gól	Kapott gól	Gólkü- lönbség	Pont
I.	Senkik	4	4	0	0	34	7	+27	9
II.	Bondi	4	1	0	3	11	18	-7	3
III.	NOVA FC	4	1	0	3	8	28	-20	3

Legjobb góllövők:

1. Jáki D. 11 gól
2. Vanderlek B. 10 gól
3. Turiák B. 5 gól
4. Janicsek T., Király D., Erdósi A. 3 gól

„B” korcsoport

MILAN-csoport

	Dzsóó	UH so amazing	Fikusz Kukisz	The Killers 12
Dzsóó		16-2	14-0	4-2
UH so amazing	2-16		5-2	1-17
Fikusz Kukisz	0-14	2-5		3-7
The Killers 12	2-4	17-1	7-3	

Legjobb góllövő: Ruskó Márton (The Killers Twelve) 14 gól

	Csapat	Mérkő-zés	Győze-lem	Döntet-len	Vereség	Lőtt gól	Kapott gól	Gólkü-lönség	Pont
I.	Dzsóó	3	3	0	0	34	4	+30	9
II.	Killers 12	3	2	0	1	26	8	+18	6
III.	UH	3	1	0	2	8	35	-27	3
IV.	Fikusz K.	3	0	0	3	5	26	-21	0

Továbbjutók:

Alsóházi rájátszásba – UH so amazing, Fikusz Kukisz
Felsőházi rájátszásba – Dzsóó, The Killers Twelve

REAL-csoport

	Tanerők	RIP Zsír	Vigyázz labda!	Aranycsapat
Tanerők		7-6	13-1	8-1
RIP Zsír	6-7		6-0	2-5
Vigyázz labda!	1-13	0-6		1-11
Aranycsapat	1-8	5-2	11-1	

Legjobb góllövő – Vágó Zoltán (Tanerők) 8 gól

	Csapat	Mérkő-zés	Győze-lem	Döntet-len	Vere-ség	Lőtt gól	Kapott gól	Gólkü-lönség	Pont
I.	Tanerők	3	3	0	0	28	8	+20	9
II.	Vigyázz labda!	3	2	0	1	17	11	+6	6
III.	RIP Zsír	3	1	0	2	14	12	+2	3
IV.	Aranycsapat	3	0	0	3	2	30	-28	0

Továbbjutók:

Alsóházi rájátszásba: RIP Zsír, Aranycsapat
Felsőházi rájátszásba: Tanerők, Vigyázz labda!

HaRibó-oldalak

Elgondolkodtam. Fura volt. Régebben sose csináltam ilyet. Csak ültem egy ablakban, egy pokróc-ba burkolódzva, felhúzott térdekkkel, egy bögre teával és gondolkodtam. Nem szólt a zene, nem ment a tévé... Az utca zaját hallgattam és a bögrémbé bámultam. Sok minden eszembe jutott...

Egy farmernadrág...

Egy táska...

Egy frottírlepedő...

Egy csomag papír zsebkendő...

Koncertjegyek...

A tündérmajom...

Jelentéktelen életem apró pillanatai. Káprázatok. És mégis... Valahogy csak ez marad meg. Sose váltottam meg a világot, de nem hiányzott. Volt helyette frottírlepedő és tündérmajom. És persze ezek semmiségek, a világ csak rohög rajtuk, de most... most, itt, az ablakban ülve, a bögrémbé bámulva csak ez jut eszembe... A frottírlepedő és a tündérmajom...

Szirtes Manka

Kirándul a HaRibó!

A HaRibó osztály egyharmada Robbal két nappal hamarabb indult kirándulni biciklin. Remekül elvoltunk, kivéve, hogy indulás után Győrben jól eláztunk, és mindenünk vizes lett. Sátorban aludtunk, és visszafelé is teker-nünk kellett, igaz, csak Mosonmagyaróvárig. Dunaszigeten két napig hozzánk csapódott egy kiskutya, aki Halásziig kísért bennünket visszafelé is. (Alpár Anna)

A Déli pályaudvaron volt a biciklisták gyülekezője. Felszálltunk a vonatra, jött a kalauz, hogy csak három bicikli lehet egy vagonban. Ezért hárman átmentünk egy másikba. Épphogy be tudtunk szállni, a vonat elindult. A következő megállónál átfutottunk a többiekhez, mert ott maradtak a táskáink. A következőnél visszafutottunk, mert a biciklik felügyelet nélkül maradtak. Én még ennyit nem vettem. Nagyon vicces út volt. (Jáky Dani)

Dunaszigeten két éjszakát aludtunk, a szálláshely izgalmas és jópofa volt. Klassz volt, mert közvetlen a vízparton volt, így sokat tudtunk fürdeni és ugrálni a vízbe. Volt egy jó ház, ahol a lányok többsége aludt, de a fiúknak is jó dolguk volt, mert sátrazhattak. Nagy kert volt, még focizni is tudtunk. A teraszon

lehetett ücsörögni, pólót festeni, beszélgetni, az első osztályidőt is itt tartottuk. Egy jónak tűnő kemence is volt az udvaron, amit sajnos nem volt időnk kipróbálni, pedig a pizza hozzávalóit is beszereztünk. Már csak ezért is el kéne még egyszer menni. (Erdősi Ákos)

A legjobb élményem az volt, amikor evezni mentünk, bár Ádám eleinte kicsit gyorsabb tempót diktált a kelleténél, és én azt lusta voltam tartani. A vége felé hála istennek ő is elfáradt, és egész jó tempóban mentünk. Sok szép madarat láttunk, melyeket Ákos – ha észrevett egyet – üvöltve egy névhez kapcsolt (pl. szürkegém, kócsag, vízicsibe). A táj is nagyon szép volt.

A legrosszabb a hazaút volt, már reggel Teddy üvöltött a sátraiink körül, majd a pakolás, a sátor összecsomagolása is gondot jelentett. Mosonmagyaróváron sokat gyalogoltunk a sok cuccal, és a vonat is késétt, de azért csak hazajutottunk. (Reska Zsombor)

Sokat fürödtünk a Dunában. Én imádom a vizet, ezért természetes, hogy ez a legjobb élményem. Egy fáról lógott egy kötél, amellyel szupereket lehetett ugrálni, például pörgőset, hosszút, olyat, ami nagyot csobban, simát vagy bonyolultat, fejest vagy akár szaltót is. Amikor

kajakoztunk, akkor is lehetett fürdeni, például a hallépcsónél a vízesés alatt. (Nagy Ilka)

A faluban, amikor evezni mentünk, végigkísért minket egy kiskutyá. Senki se tudja, honnan került elő, de mindenki örült neki. Evezés után is jött velünk egész a táborig. Sokan haza akarták vinni, de ő azért mégiscsak odatarozott. A biciklistákat hosszan elkísérte, aztán visszafordult. Mindig emlékezni fogunk rá. (Bakos Lucy)

Az osztálykiránduláson mindenki kapott egy fehér pólót, ez lesz a HaRibó-kirándulópóló. Minden kiránduláson sablonnal ráfestjük a tábor helyszínét és az évszámot. Most elkészítettük az első feliratot: Dunasziget 2009. Kíváncsi vagyok, mi minden fog még rákerülni a következő években.

Az idei osztálykirándulás szerintem nagyon jól sikerült, leszámítva, hogy rövid volt. Én nyáron nagyon bíztam abban, hogy az idén az osztály nem oszlik olyan sok kis részre, mint tavaly. Nem tudom, hogy lesz, de ez a kirándulás jó kezdetnek tűnt. (Sárdi Ádám)

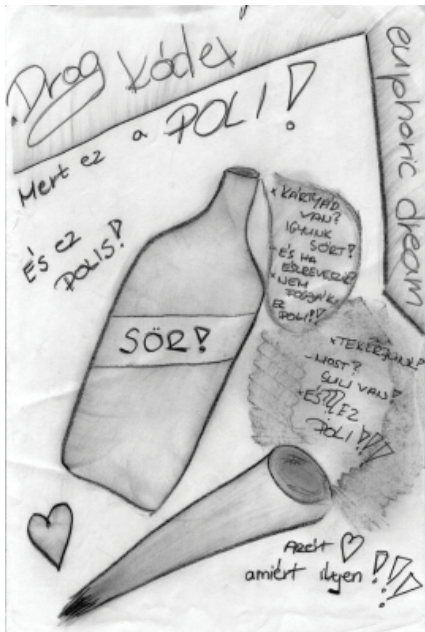
A mostani kiránduláson a Szigetközben voltunk, Dunaszigeten. Az út odafelé elég hosszúra sikeredett, mert nagyon sokat mentünk. Vonattal, busszal és persze gyalog is. A szállás nagyon jó volt. Egy kis aranyos ház várt minket, no és a biciklisek, akik már előbb odaértek. Ám én, nem is tudom... azt hiszem, jobban jártam így, bicikli nélkül, még ha később is értünk oda.

Az első program természetesen az év első osztályidője volt. Jó érzés volt megint egy kis Poli. A következő program sem volt épp rossz. Rob talált valami nem is tudom mit, ahonnan a Dunába gyönyörűeket lehetett ugrani. Aztán a napon fekvés, hogy így szárítkozzunk. És persze a rég várt esti mese és a tábortűz. Igen ez nem valami jól sikerült... Mi ugyan elmentünk tűzifáért, de nagyon vizes volt minden. Nem gyulladtak meg a faágak, de azért mi megpróbáltuk. A második nap nagyon jó volt! Elmentünk evezni a Dunára. Sokat nevtünk és eveztünk is – ki kevesebbet, ki semennyit. Voltak helyek, ahol megálltunk, és lehetett nyugodtan fürdeni, enni, szórakozni. Nem voltak gátlások. Ahogy volt az ember, úgy ruhástul, ruha nélkül bele a Dunába. Nekem ez volt az egyik legjobb pillanat. Kicsit olyan volt, mint egy igazi család. Olyan, amelyet elképzelsz az ember, mikor egy jó osztályra gondolsz. A második nap végén is volt mese, a megszokott esti beszélgetések, nevetések, miközben mindenki tudta, másnap már megyünk haza. Szerintem ezt mindenki szomorúan vette tudomásul.

És jaj! Az az út a vonatállomásra... Kész rémálom. Sok cuccot, táskát cipelni, és az a sok ember, akit fellökődösöl, mind ott hisztizik a nyakadban. Végül azért ott voltunk. Vonatról le, vonatra fel. És a nagy alvás közepette, amikor már nem kellett számolnom százig, hogy elaludjak... már fel is keltettek, hogy itt az ideje, hogy leszálljunk.

Az állomáson még integettünk egyet azoknak, akik továbbmentek, én pedig már vártam a reggelt, hogy végre beinduljon a szeptember a Polival.

(Féniász Vera)

Autóbaleset

Jujj-puff-bumm.

Hát igen. Egy szóban ennyi. Jujj-puff-bumm. Bár ez több szó. Na, mindegy.

Vegyük át kicsit részletesebben is. Szóval...

Az első a jujj. Talán ez a legérdekesebb, legizgalmasabb rész. A jujj az, amikor már látod a kocsi, rádvilágít a fényszóró, a sofőr szemébe nézel, és abba hagyod a futást. Már nem futsz, mert már nincs értelme. Tudod, hogy el fog ütni. 100%.

Aztán jön a puff. Szerencsére a jujj után/közben nincs időd azon gondolkodni, hogy mi lesz, nincs időd megjedni... Igazából semmire nincs időd. Ezért a puff és a bumm nem is olyan rossz, mint ahogy azt mások gondolják. A puff, amikor neked megy a kocs. Van, aki megéri, van, aki nem. De ez mindegy is, mert az nem olyan nagy ütés. Önmagában persze biztos fájdalmas lenne, de így a többihez képest szinte semmi.

És végül elérkeztünk a bummhoz. Ez a legrosszabb az egészben. A bumm az, amikor a földre érkezel. Szerencsésebb esetben elveszted az eszméleted, vagy annyira sokkolsz, hogy nem érzed meg a fájdalmat. A szerencsétlenebben végig magadnál vagy, és tudod, mi történik. A csonttörést nyilván azonnal megérzed. Üvöltesz, visítasz stb. Ha nincs törésed, akkor hirtelen talán nem is fogod föl, mennyire fáj. Vérzel és remegsz, de nem fáj igazán. Aztán megjön a mentő. Bevisznek a kórházba, fertőtlenítés, röntgen és a többi, és a többi. A szokásos hajcihő. Na, akkor már tudod, mennyire fáj. Ha mázlid van, hazaengednek. Otthon lábadozol, gyógyszert szedsz, jönnek a rokonok sápadozni...

És kb. két nap múlva bevillan: „Jézusom, engem elütött egy autó!”

A következő írások a Polygon osztály házi és órai munkái. Van közöttük rövidebb és hosszabb, jobb és még jobb. Többségük még a mítoszírás előtt készült, amikor Eco alapján be kellett rendezni egy novella világát, majd „beúsztatni a hullát”, ami elindítja a történetet.

Cím nélkül

Húzható bőröndöm halkan nyikorgott hátam mögött, mondanám, hogy megtörte a békés csendet New Yorkban, de az kicsit se lenne igaz, hisz rengeteg ember volt még az utcákon. Egy pillanatra megálltam és hátrapillantottam a repülőgépre, amin én is rajta voltam még nemrég. Belemondoltam, hogy milyen hosszú utat tettem meg, belemondoltam, mennyi mindent hagytam a hátam mögött, belemondoltam, milyen nehéz volt ezt a döntést meghozni, belemondoltam, hogy ki vár rám valahol itt, valamelyik házban. A szívem a torkomban zakatolt, a gyomromban pillangók repkedtek megállíthatatlanul, egész testem belülről remegett, olyan érzés volt, mintha magas lázám lenne. Végül szemeimet kinyitottam és nekivágtam ennek a felfedezetlen világnak. Tudtam, hol lakik, tudtam a pontos címet is, már csak valahogy oda kellett keveredni. Lábamat gyorsan kapkodtam egymás után. Nem futottam, de siettem, hisz már alig vártam, hogy végre lássam... Sorra hagytam el a térképen felsorolt utcákat, minden egyes lépésnél egyre közelebb éreztem magam hozzá, az álmom végleges beteljesüléséhez. Közben azért New Yorkot is szemügyre vettem, ha már itt vagyok, hadd vessek rá néhány kósza pillantást. Hatalmas tömeg, rohanó emberek, villogó feltűnőbbnél feltűnőbb kirakatok, táblák, feliratok, hatalmas felhőkarcolók a fejem fölött, kigyózó sorok... Itt még ilyenkor is pezsgett az élet. Végül tekintetem visszarántottam magam elé, csakis a cél lebegett a szemem előtt... De ekkor egy hatalmas nyíl hasított szívembe, a gyomrom iszonyatosan görcsbe rándult, szemeim valósággal kikerekedtek. Nem tudtam, hol vagyok, nem az az utca következett, amelyikre én számítottam... Hirtelen az elhaladó emberek mellett olyan magányosnak, kiszolgáltatottnak és kicsinek éreztem magam. Idegennek. A legnagyobb hibám az volt, hogy túl hirtelen estem pánikba... Eszeveszetten kapkodtam tekintetemet egyik helyről a másikra, várva valami csodára, ami megmutatja számomra az utat. Akaratlanul is könnyek szöktek a szemembe, és megállás nélkül potyogni kezdtek, míg fel s alá járkáltam az utcán... Rengeteg járókelőt megkérdeztem, hisz az angolom volt annyira tűrhető, hogy megtudakoljam, hol található az az utca. Voltak, akik nem értek rá, voltak, akik nem értettek, voltak, akik csak úgy faképnél hagytak, voltak, akik nem is válaszoltak, voltak, akik nem tudták... végül, már könnyeimet visszatartva, megpillantottam egy magas fiatalembert: reményem utolsó szikrája volt ő. Remegő lábakkal odasiettem hozzá, elkaptam hátulról a vállát és mikor szóra nyitottam a számat, a szó hirtelen belém fagyott... szemeim kikerekedtek, vadul reszkető kezeimet ajkaim elé kaptam. Már nem kellett semmit mondanom, már nem kellett senkit se keresnem...

Szanyó Fruzsina

A kislány, a hintó és a mesefigurák Avagy egy reggel története

Jó reggelt mindenkinek! Most jön egy nagy ásitás, egy nyújtózkodás és az, hogy könyörgő szemekkel az órára nézünk: „Ugye van még öt pernyi alvásidőm?” De mivel a szemét időjelző eszköznek nem szokása megszánni az embereket, ezért szépen ki kell kelni az ágyból, és megcsinálni a reggeli rutinunkat.

Természetesen történetünk főhősével sem történt másként. Ha másként történt volna, akkor abban nem lett volna semmi poén. Kit érdekel, hogy valaki a szobájában alszik el és a Marson ébred fel egy halom úrlény között? Senkit... Ez van, ilyen kegyetlen az élet.

De nem ez a legkegyetlenebb dolog. Hanem

az, hogy ma iskola van. Gondolom, nem kell magyaráznom azt az érzést, amikor semmi kedved kimozdulni, tanulni meg aztán végképp nem, legszívesebben visszafordulnál és bebújnál a pihe-puha ágyikódba és... Aludnál. Mert az ágyban azt szokás csinálni. Meg persze mást is, de ez most nem tartozik a meséhez.

A lényeg, hogy főhősünk, a kislány halált megvető bátorsággal ment. Kifordult a mellékutcából, és elindult a főút mentén a metrómegálló felé. Mellette fékek csikorogtak, autósok káromkodtak, gyalogosok ordítottak és mutogattak az autósoknak pár igen „nemzetközi” jelet, amivel nemtetszésüket kívánták kifejezni. Mondhatni, minden teljesen átlagos volt.

De a kislány nem erre figyelt. Ugyan miért is figyelt volna erre? Akárcsak a többi, ki tudja hány tucat ember ment. Mint egy jól beprogramozott gép, aki tudja a dolgát, pontosan tudja az ösvényt, hogy merre kell menni, mikor kell fordulni és megállni... De mindezek semmilyen agyi, vagy még inkább szellemi megterhelést nem jelentettek a számára, tehát belül még aludt.

Ha valaki belenézett volna a szemébe, látta volna visszacsillanni az ürességet, és ha még mélyebben nézett volna bele azokba a kék szemecskékbe, látta volna a „Ne zavarj, még alszom!” Feliratú táblácskát is. De nem vette észre senki, mivel senki sem nézett ilyen mélyen a szemébe. Mindenki ugyanúgy zombi volt, mint a kislány.

Automatikus, már jól megszokott mozdulatokkal vette elő a bérletét, mutatta meg az ellenőröknek, talán még köszönt is, de erre már nem mernék mérget venni magam sem, ahogyan, a szintén zombi ellenőrök sem tudnák megmondani.

Lement a mozgólépcsőn, először az egyiken, utána a másikon, ugyanis a Deák Ferenc téri metróállomás egy olyan hülye hely, hogy aki a hármas metróval kíván közeledni, az lépcsőzőn csak. Nem mintha a többi metrónál ez nem így lett volna, de főhősünket ez jelenleg mélyen nem hatotta meg, mert most csak a saját problémáival törődött, és azzal is csak félkómásan, tehát másokra már semmilyen agykapacitása nem maradt.

Lement és elfordult balra, ami azt jelentette, hogy Kőbánya-Kispest irányába szeretett volna eljutni. Unottan nézett fel a kijelzőre, aminek hivatása mutatni, mennyi idő telik el a következő metró érkezéséig.

De ma az a kukába való cucc nem mutatott semmit. A kislány felsóhajtott, és félig lehunytt szeme alól nézte a vele szemben lévő falon a „Klinikák” feliratot. Szinte büvölte a szemével, hátha attól, hogy nézi, egyszerre csak ott terem a célállomáson, és ezzel már meg is oldódna az iskolába menés kérdése, és nem kéne itt várni arra a buggyant metróra, ami késik, és nem is csinál úgy, mintha a közeljövőben, jönni szándékozna.

Aztán történt valami. Valami olyan, amire senki sem számított ezen a reggelen, és mindenkit nagyon meglepett, ha egyáltalán felfogták az emberek, hogy mit is láttak.

Ugyanis a metrószerelvény helyett egy hintó gurult be az állomásra. Hat lóval (a lovak patái alatt csak úgy szikráztak a sínek) és sok-sok hintóval, pont úgy, mint egy metrókocsinál. Az ajtó kinyílt, elsőként kiszállt rajta Hóféherke és rohant is tovább. Úgy nézett ki, hogy el fog kézni a munkából. Közvetlenül utána kibotorkált a három kismalac, akiken meg az látszott, hogy a mai napnak nemhogy az első, de az első tíz felesén már túl vannak.

Aztán emberek szálltak ki. Teljesen átlagos, hétköznapi emberek. Néhányan mosolyogtak, néhányan csak a szájukat tátottak döbbenetükben, megint mások rosszállóan csóválták a fejüket. Hiszen késésben voltak.

A metróállomás teljesen megfagyott. Hát, izé. Most nekik be kellene szállniuk a hintókba? Hiszen el sem fér ennyi ember egy olyan pici hintókban, mint azok. Még akkor sem, ha legalább tíz hintó van egymás mögött. (Itt csak úgy közbevetésül bátorkodom megjegyezni, hogy minden hintó más-más színű volt. Akadt közöttük tengerkék, gyöngyházzsínű, sápadt csontsárga, halvány fűzöld.) Valaki tétován megindult az egyik hintó felé. De akkor, mint a szélvész, kiviharzott az ajtón Csipkerózsika, és olyanokat káromkodott, ami a) nem tűrt nyomdafestéket, b) még a magukat nagymenő-

nek képzelő férfiakat is erősen céklaszínűvé varázsoltá, c) még a sokat megélt, adóellenőrként dolgozó hím dolgozókat is pirulásra készítette.

Amikor mindenki túltette magát a súlyos sokkon, sóhajtottak egy hatalmasat és elgondolkodtak azon, vajon mi a franc is volt a reggeli kávéjukban... Aztán folytatták útjukat, mintha minden a szokásos lenne, és beszálltak a hintókba, amikbe – lévén varázshintók – mindenki elért kényelmesen. De természetesen arra nem gondolt senki, hogy bent további meselényekkel találkozhatnak.

Abban a kocsiiban, amibe a mi főhősünk szállt, megtalálható volt:

1. a gonosz mostoha, aki egy sötét sarokban morgott mindenfélét az orra alatt, és inkább senki sem merte megközelíteni, főleg így kora reggel. Bár talán ha valaki felajánlott volna neki egy kávé, azt nem utasította volna vissza.

2. a farkas. Hogy a „Piroska és a Farkas” vagy a „Három kismalac” történetében fellelhető, azt senki sem ment oda megkérdezni, mert ismerték a mondást, mely szerint: „éhes, mint a farkas”. De az is lehet, hogy amiatt, mert a kedves farkas bácsi egy nem létező rúd mentén lejtett rúdtáncot, és fennhangon dalolta a... Hát, hogy őszinte legyek, nem tudom, melyik slágert.

3. egy szellem. Amikor valaki meglehetősen szellemesen megkérdezte tőle, hogy: „Hát te honnan a jöttél? Csak nem a Grimméből!”, akkor a fentebb említett lény bedurcizott és nem volt hajlandó hozzászólni senkihez az út további részén.

4. meg még sokan mások. Azok, akik már régebb óta utaztak itt és akik nem is olyan rég szálltak fel, egyszerű módon megkülönböztethetőek voltak. Az előbbieket már nem bámulták üveges tekintettel a mesehősöket.

A kocsi elindultak. Ha kinéztek az emberek az ablakon (és már miért ne néztek volna ki), látták, ahogyan elmennek a csoki folyó, a pillecukor rét, a karamella falu mellett. Aztán átkeltek egy meglehetősen roskadt hídon, ami egy majd... hát úgy lazán ötven méteres szakadék fölött lebegett.

Végezetül megérkeztek a Ferenciek terére. Elsőként ez alkalommal egy gyengébb idegzetű utas rohant ki a szerelvényből, és véletlenül agyontaposott pár gumimacit, akik szintén le szerettek volna szállni, csakhogy ez a művelet egy gumimaci méretével nem olyan egyszerű.

Akkor jött egy kedves egyetemista diák, akinek szintén itt kellett volna leszállnia, kézbe vette a gumimacikat és kivitte őket a hintóból. Nem, még véletlenül sem ette meg a díszes társaságot.

A következő leszálló Jancsi volt Juliska nélkül, de azért lelkesen szórta szertesét a kenyérmorzskákat. Aztán emberek. Sok, sok, teljesen átlagos ember.

A jelenet, ami lejátszódott a Deák Ferenc téren, nagyjából itt is lejátszódott, azaz az embereknek eleinte nem akaródzott beszállniuk ezekbe a... Barbiebaba-hintókra hasonlító cuccokba, de végül – mivel nem tudtak mást tenni – megtették. Mert mint azt mondani szokás, a szükség nagy úr. A legmeglepőbb azonban az volt, hogy – szemben a metrókkal – itt

mindenki kényelmesen elért, nem préselődött test a testnek, és nem kellett mások izzadságát szagolni már kora reggel.

A lovak prűszköltek, a kocsikaraván tovább indult. Ez alkalommal elhaladtak a keksz hegy mellett, látták egészen közélről az Óperenciás-tengert, vagy legalább is egy nagy-nagy kék, vízre emlékeztető dolgot, és végezetül, ingyencséképpen megtekinthették a cukorka állatok kergetőzését a mezőn.

Kálvin tér. Váratlanul berobogott az ajtón Csizmás Kandúr, jó pár embert feldöntve és spanyolul szapulva az emberiséget. Valami nagyon felbosszanthatta kora reggel. Lehet, hogy nem engedték le macskamentával a zseb-ében? Mindenesetre jó pár embert fellökött. És még vagy tíz percen keresztül folyékonyan káromkodott.

Főhősünk, a kislány elkezdett feszeni. Már reménykedett abban, hogy megússza a mai tanítást, és talán, esetleg, véletlenül, feltehetően, ha már így alakultak a dolgok... De úgy látszik, hogy az élet kegyetlen, és mindezek ellenére mennie kell iskolába. (Bár még ne vonjunk le messzire menő következtetéseket, hisz még van két métrómegálló, és az alatt bármi megtörténhet. Például az, hogy megpróbált felszállni a hétfejú sárkány, de mivel nem fért fel, akkora botrányt csapott, mint ide New York, esetleg Kína...)

A metró továbbindult, majd elhaladt a mályvacukorból készült nagy fal mellett, ami kísértetiesen hasonlít a kínaiak Nagy Falára. (Hát ez pech. Akkor csak akkora botrányt csaphatott a sárkány, mint ide New York, és szétverhette a metró. Mármint a varázshintók vagy mik ezek. De ha ezek varázshintók, akkor bizonyára nem lehet szétverni őket, mert regenerálódnak és mennek tovább, mintha mi sem történt volna.)

A kislány olyannyira gondolkozott azon, hogy hogyan úszhatná meg a mai napot, hogy elmulasztotta a hableányok kórusának a legújabb dalát, amit nagy lelkesedéssel zengtek az utasközönségnek, és nem látta az unikornisokat sem, akik épp eper- és málnaízű rózsaszín füvet legelésztek. Mondhatni szinte teljesen

olyan volt az út, mintha minden normális lenne, és minden ugyanolyan volna, mint tegnap vagy azelőtt vagy azelőtt, bár akkor hétvége volt, tehát ez így nem igaz.

Jött az utolsó, a végzet előtti megálló. A Ferenc körút. A kislány, a főhős, a mesénk legfontosabb eleme már nem törődött az emberek elhűlt tekintetével, de még azzal sem, hogy Micimackó személyesen szállt fel a kocsiába, vagy hogy Juliska is előkerült és ő is igen lelkesen szőrogatta a kenyérmorzsákat, mögötte meg jött egy különös, hatalmas barna köpenybe burkolt valaki, aki feltehetőleg vagy Shrek volt, vagy egy emberevő óriás.

Ja, és leszállt a farkas. Aktatáska volt a kezében, és a nyakában nyakkendő fityegett. (Ezek szerint nem a „Három kismalac”-ból, de nem is a „Piroska és a farkas”-ból jött. Valamilyik irodaházból. Esetleg nem is farkas volt, csak egy prémkabátos üzletember?)

Minden normális lett volna, csak volt valami a reggeli kávéban, amitől behaluzott a főhős, és mi is csak azt látjuk, amit ő haluzott, nem is a valóságot, és a szív kivételesen tényleg a valóságot látjuk, és a szürke, unalmas metróreggelek lennének a...

A szerelvény... vagy mi a túró, mármint nem túró. Ha valami, akkor biztos nem túró, elindult. A kislány bánatosan elnézett, gyönyörködött a mentolos cukorka rétből, amit gyönyörű Raffaello és Ferrero Rosche golyócskákából készült virágok tettek hangulatosabbá, valamint karamellából készült méhek repkedtek körbe, és vattacukor pillangók fociztak az egésznek a közepén. Sóhajtott egy hatalmasat. Elindult az ajtó felé, vetett egy búcsúpillantást a Tündér keresztanyára, aki épp egy mogorva törpével ordibált, mert rosszul fordult be a kanyarban, és legázolta az ő hiper-szuper, jacuzzival és sztereó berendezéssel felszerelt csotrogányát.

A helyettesítő járat, avagy a hatlovas hintó megállt a Kálvin téren.

– Pedig már azt hittem, hogy ez a nap jobb lesz – morogta a fogai alatt, és kilépett a kocsiából.

Király Réka

A kihúlt táj

A lemenő nap vörösen világította meg a pipacsokkal tarkított mezőt.

Gyönyörű volt minden, de nem volt benne élet. A kék égen a felhők nem mozdultak. Szem nem látott madarat az égen. A szél szelidben borzolta a lehullott leveleket a földön. A domb lejtőin az utolsó fénysugarak gyermekek módjára szánkáztak végig a nedves fűszálakon. Lement a nap. A Hold fényénél valami megcsillant a fák között. Az első élőlény, amit ebben a világban meglátunk. Bizonyára a mi tiszteletünkre bújt elő az erőből burjánzó bozótból. Fényes szarvairól épp a havat rázta le, mikor tekintete erre vetődött. Elegáns biccentéssel jelezte, üdvözlöl minket a világában. Ahogy jobban kisétált az árnyas fák leplei alól, megláthattuk teljes pompájában. Egy hatalmas Gímszarvas volt. Teste féhéren világított az éji hold fényétől. Egy madár is megjelent. Eddig észre sem vettük, pedig éppen csak a szemünket ki nem bökte. Szárnyait próbálgatta a domb tetején. Hatalmas tollal borított szárnyai eltakarták a Holdat. Ekkor láttam meg, hogy ébredezik a Föld. A fák megmozdultak. Néhány mókus rohant ki a lombkorona takarásából. Az összes állat világított, akárcsak a szarvas. A fák nagy reccsenések-roppanások közepette kinyújtózkodtak. A madár a felhők közé csapott. Csak letről láttam meg, hogy egy Griff. Elrepült az erdő fölé, és ott körözött. A gyökerek és kérgek világából hang hallatszott. Idegen nyelvű ének volt. Halvány fény szűrődött ki a sűrű levelek közül. A rét másik oldala felé tartott. Közben a szarvas és az összes állat elindult a fény irányába. Néhány pillanaton belül a fák közül egy gyönyörű lány lépett ki. Egész alakja kékes fénnel világított, és kezében viharlámpát fogott. Fojtott hangon énekelt egy dallamot. A hangok szárnyra keltek a levegőben, és körbezengték a tájat, annak ellenére, hogy a lány halkán énekelt. Haja hófehér volt. Az arcába lógott. Mikor felnézett, megláttam az arcát és azon egy furcsa jelet. Két szárny volt arca két felére festve. Az állatok a nyomába szegődtek, és saját nyelvükön énekelték a dalt, amit a lány is dúdolt. Nem vett észre, vagy nem akart észrevenni. Lassú útja a derékig érő sűrű fűben a dombra vezette. A fák egyre csak mocorogtak. Megeredt a hó is. És én elkezdtem táncolni a dalra. Csak hagytam, hogy repítsen magával az érzés, távoli tájakra, ahol még soha életemben nem jártam. Órákig járhattam, mire kifáradtam és elterültem a hóban. Ekkor ért föl a lány a domb tetejére, és megjelent mögötte a nap első sugara. A szemembe nézett. Úgy láttam a tekintetét, mintha karnyújtásnyira lenne tőlem, pedig több száz méterre lehetett.

– Várlak... – mondta, és a felkelő nap sugaraival eltűnt a semmibe, az összes állattal együtt. A fák nem mozogtak. A Föld szívének dobogása is egyre lassult. Egyszer csak megállt. Ismét meleg szellő fújdogált. Az arcomat sütötte a nap. Felkeltem, és láttam, hogy elolvadt a hó. A lány hangja még mindig a levegőben keringett. Éreztem, hogy valami szúrja a karom. Majd az egész testemben bizsergést éreztem, és egyre szúrósabb érzést. Alakomból fénysugarak csaptak ki. Ahol a fény elhagyta testemet, teljesen átlátszóttam. Majd egyszer csak eltűntem. Hallani véltem nagyapámat, amint kedves mély hangján azt mondja.

– Hát magadnál vagy... Szörnyű lázálmod lehetett, hisz egész éjjel rángatóztál.

Én nem feleltem, csak feküdtem az ágyban, és az órát néztem, hogy mikor jön el ismét az éj, az erdő, a lány...

Ferenczi Márton

Egy zongora titka

Megint kávéillat szállingózott körülöttem. Az ablakon besütő őszi nap sugara kellemes melegséggel töltötte meg a kis zugot. Éreztem a sütemények édes szagát, hallottam az emberek csacsogását, és láttam magam előtt a hangjegyeket, amiket épp leütöttem. Egy régi zongora énekét lehetett hallani. Illik tudni, hogy kávéházba beszélgetni, pletykálni járnak az emberek, no meg információt gyűjteni más pletykáiból, és azokat továbbadni megint más embereknek.

Mikor egy pillanatra kinyitottam a szemem, láttam, ahogy egy kövér, kék selyemruhás, kifestett nő leül az ötös asztalhoz, majd rendel. Kis idővel később egy, az előző hölgyhöz hasonlóan festett, ámde jóval vékonyabb nőszemély is megjelent és szintén helyet foglalt az ötös asztalnál. Pár hangjeggyel később megjelent a pincér, és letette az asztalra az apró porceláncsészéket. A két kifestett hölgyemény beszélgetésbe kezdett, miközben lassú, pici kortyokat szüröcsöltek a miniatűr pohárkákból. Hamarosan szóba került egy rejtélyes fiúcska, Nesztor.

– Minden egyes délután kimegy az erdő melletti rétre, messze a várostól, egyedül. Istenem, még csak hét-nyolc éves, hogy engedhetik meg neki a szülei, hogy egyedül bóklásson? – mondta a kövér nő.

– Lehet, hogy nincsenek is szülei... Talán egyedül él – válaszolta a vékony.

– Micsoda?! Az lehetetlen! – hördült fel erre a másik – Az teljességgel lehetetlen. Ugyan már... Egy nyolc éves gyerek? – mondta nevetve.

Lapoztam egyet a kottában. Egy olyan oldal következett, amit még sosem láttam, pedig már évek óta ebből a kottakönyvből játszottam. Elkezdtem játszani a dallamot. Egy különleges, misztikus zene szólt meg a zongora legmélyéről. Először hal-kan, majd egyre hangosodva, végül már

ordítva. Az emberek mit sem érzékeltek az egészből, csacsogtak tovább.

– Még ha nem is mondom, mindig bolondnak tartasz, nekem sohasem lehet igazam – gondolhatta a kisebb méretű hölgyike. De ehelyett ezt mondta: – Ne vitatkozzunk ezen, kérdezzük inkább meg őt magát! Minden délután hajszálpontosan fél ötkor szokott elhaladni a kávézó előtt. Szépen megkérdezzük, és kiderül, kinek lesz igaza.

Miközben rápillantottam az órámra, a másik fél is beleegyezett a fiú megkérdezésébe. Még tizenkét perc volt fél ötig. E tizenkét perc alatt szóba jött a Nesztor bal kezén lévő égésnyom eredetének hogyanja, majd az arcán lévő mély seb okozója és eszköze.

Az idő fél öt volt, az utca kihalt. Mindkét nő mereven az ablakot bámulta, a többi ember csacsogott. De hiába meresztették a szemüket hölgyek, nem jött senki. Egyszer csak a messzeségben feltűnt egy apró gyermekforma. Közeledett, közeledett és mikor az ablakhoz ért, benézett rajta. A két nő egymásra, majd újra az ablakra bámult. Mindkettőjük arca meglepett volt. Fáztam. A délutáni nap melege elenyhült. Láttam, hogy az ablak résnyre nyitva van, és éreztem, ahogy a szellő beszökik a résen. Abbahagytam a zongorázást. Dermedt csend lett, minden tekintet rám szegeződött. Végig követek, míg mentem az ablakig. A hatalmas némaságban minden egyes lépésemnél hangosat roppant a parketta. Odaértem. Az ablaknál egy nagyobb darab, éhes tekintetű eb állt és bámult rám. Becsuktam az ablakot és visszamentem játszani.

– Már háromnegyed van, és a fiú sehol, mi történhetett? – kérdezte a telt formájú nő.

– Nem tudom, már több mint egy éve minden áldott nap itt haladt el a kávézó

ablaka előtt – hangzott a válasz.

A hölgyemények egymásra néztek, az egyik letett egy kétszáz forintost az asztalra, majd mindketten távoztak a kis szobából.

Honnan ismerős ez a név? Ki ez a Nesztor? Ilyen kérdések merültek fel bennem a két nő távozása után. És ekkor eszembe jutott egy réges-régi történet egy fiúról és az apjáról. A fiú ötéves volt, mikor az anyját elveszítette. Az egész egy apró vitával kezdődött: miért zongorázni tanítják a fiút, amikor a zenészek mind ostobák? Mivel az apa is zongorista volt, ezért egyértelműen tovább akarta adni tudását a fiának. Annyira megszállott volt, hogy a gyermekét a saját zongorájáról nevezte el Nesztorinak. Aztán a vita verekedésbe torkollott, az apa kést rántott. Mindez a kisfiú előtt történt. A rémülten dühös anya egy serpenyővel képen vágta urát, aki összeesett és esés közben elejtette a kést, ami egyenesen a kisgyermek arca felé repült. Ekkor az anya kihasználva az előnyét, felkapta a lábast, amiben víz forrt és elindult a férj felé. De az apa ekkor már talpon volt és egy kloffolóval térden ütötte feleségét, aki emiatt elvesztette egyensúlyát és a forró vizet gyermekére öntötte. Az anya esés közben beverte a fejét a konyhaasztalba, vér fröccsent, majd az aszony a földre zuhant. Még nyögött egyet, aztán örökre elhallgatott. A zongorista a tetemet az erdő melletti rétre temette, még sírkövet is készített, mivel hiába ő ölte meg, szerette. Attól a naptól kezdve Nesztor minden egyes nap meglátogatta a kis síremléket.

Nem történt másképp azon a bizonyos őszi napon sem. A szokott időben kiment édesanyjához. De ekkor észrevette, hogy valami kihajol az erdőből és őt nézi. Közelebb ment a valamihez. A saját anyját látta. Szaladt, rohant, hogy átölelhesse, de az anya megállásra intette. Azt mondta: – Nyugodj meg, kisfiam! Mostantól sem-

mi sem választhat el minket. Ha örökre velem szeretnél maradni, akkor kövess!

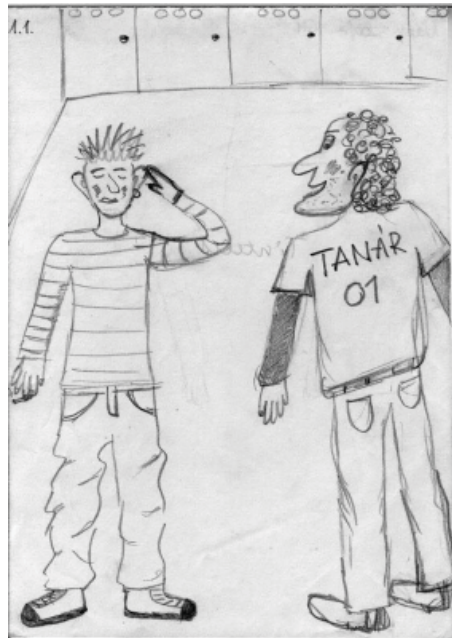
Nesztor követte anyját, aki bevitte őt az erdőbe. Szépen haladtak a fák között, végül egy hatalmas szakadékhöz értek. Akkora szakadék volt ez, hogy nem lehetett látni, mi van az alján. Itt megállt az anya és így szólt:

– Ha nem szeretnéd, hogy többé elveszíts, most ugorj bele ebbe a mélységbe, és amikor leérsz az aljára, már újra együtt leszünk, örökkön örökké.

Nesztor nem szólt semmit, behunyta szemét és lépett egyet. Attól az őszi délutántól kezdve, soha sem tért haza a fiú az apjához...

Lejárt a munkaidőm. Nagyon sóhajtván becsuktam a kottáskönyvet, majd lehajtottam a zongora fedelét, és mielőtt felálltam volna, még rápillantottam a fedélen álló arany betűkre. A fedélen egyetlen szó állt: *Nesztor*.

Dávid Bence

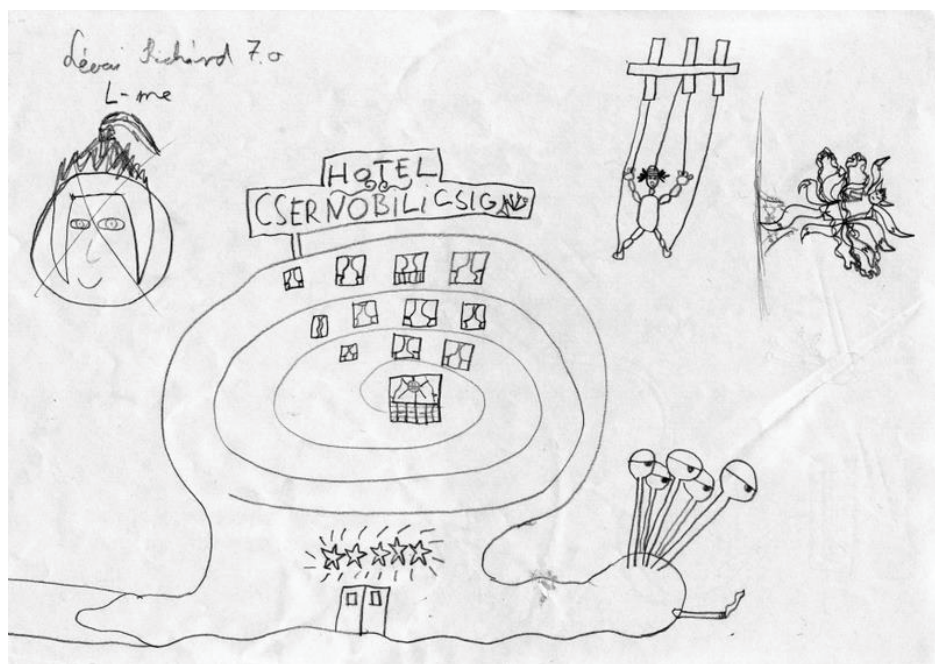
A mítosz mítosza

Régen, mikor még éppen hogy kialakult a nap és a világegyetem, és az emberek vadásztak meg gyűjtögettek, hamar unalmassá vált ez élet, és nem nagyon tudtak mit kezdeni szabadidejükkel. Isten ezt látván ledobott közéjük egy kőtablát, amin ábrákat láttak. Az ősemberek ezt igencsak érdekesnek találták, később rájöttek, hogy az ábrák összefüggenek és egy történetet mondanak el. Ezután az ősember gondolt egyet és saját maga kezdett el ilyen történeteket készíteni, kereste, milyen anyagokkal lehetne hasonló ábrákat a kővön megörökíteni, majd mikor megtalálta, el is kezdték gyártani a saját történeteiket vadászatról, elfogásról, a mindennapi életről. Majd mikor az ember később már ezeket a történeteket unta, saját fikciókat kezdett el alkotni, és ezeket sokkal szórakoztatóbbnak találta, jobban élvezte ezek olvasását. Esténként leültek a tűz köré, és mindenki elmondta a maga történetét óriás madarakról, égi fényekről, egyebekről. Ahogy egyre tágult a világ és az ember nézete, egyre jobb történetek születtek az évmilliók során. Innen származik a mítosz.

Napló

Sose írtam naplót. Bár néha cseszegettek, hogy miért nem kezdek valamit a gondolataimmal... De akkor is! Utálok írni!

Kurucz Péter

Ajánló oldal

A titkok labirintusa

Pedro Almodóvar: Megtört ölelések

A *Megtört ölelésekkel* Almodóvar tovább viszi azt a vonalat, amelyet a *Beszélg hozzám!*-val (2002) és a *Rossz neveléssel* (2004) elkezdett. Nemcsak az idősíkok váltogatásáról, a film a filmben motívumról van szó, hanem a titoknak a cselekmény középpontjába helyezéséről. A *Rossz neveléshez* hasonlóan a *Megtört ölelések* is egy idegen érkezésével kezdődik, akiről előbb-utóbb kiderül, hogy köze van a filmrendező-főhős múltjához. A látogató hatására felidéződik a rejtélyes múlt, amely váratlanul megváltoztatja a jelent.

A főhős Harry Caine vak író és forgatókönyvíró ügynöke fiának meséli múltját, amikor még látóként Mateo Blanco néven filmrendező volt. Mateo szereplőket keres új filmjéhez, amikor egy meghallgatáson beleszeret leendő főszereplőjébe, Lenába. Szerelmüket egyedül Lena dúsgazdag szeretője, Ernesto akadályozza, aki beteges féltékenységében Mateo filmjének producere lesz. A múlt-szál egy autóbalesettel végződik, amelyben Lena meghal, Mateo pedig elveszíti látását. A baleset után Harry Caine néven új életet kezd.

Almodóvar gazdag fantáziával megírt műve zsúfolt kompozíciójú, varázslatos képekben (most is) a mindent átható, a tettek mögött mindig megbúvó szenvedélyről beszél. A múltban a szenvedélyes szerelmi vágyról, mindhárom szereplőjének indítékáról, a jelenben pedig a filmkészítés iránti szenvedélyes elkötelezettségről. Almodóvar hasonlóan ábrázolja a két vonzalmat, a *Megtört ölelések* mindenekelőtt mégis a filmhez szóló vallomás és rendezői ars poetica – elbeszélői fogásokkal és titkokkal körbevéve. Ilyen fogás például a film a filmben motívum megkettőzése: a megidézett múlt egy noir és melodramai elemeket keverő történet, így a jelen idősíkjától eltérő stílusú, önálló film. A megkettőzés révén a múlt-szál és a Mateo filmjéből látható részletek az egész szerkezetet tekintve egymás tükörképei. A műfaji és szerkezeti játék mellett Almodóvar egy ironikus utalással is él: Mateót és ügynökének fiát, Diegót egy utcai plakát inspirálja vámpírfilm-írásra, s ahogy egyre idősebb ötleteiket jegyzetelik, a jelenet frenetikus humorú bohózzattá alakul, amely egyszerre parodizálja a trendkövetést és az egész filmes világot.

A *Megtört ölelések* egyik fő szervezőelve a titok. Olykor a szereplők titkolóznak, máskor az események oka titokzatos; maga a konfliktus a már említett rejtélyes idegen érkezésével kezdődik, majd egy titok megfejtésével záródik. Almodóvar felfogásában a rendező olyan felfedező-kutató, akinek feladata a titkok, rejtélyek megoldása, s rajtuk keresztül nemcsak szereplői, hanem önmaga jobb megismerése. Titkok sorára derül fény, mire végül Mateo kimondja az utolsó mondatot, amelynél aligha lehet érzékletesebben összefoglalni Almodóvar remekét: „A filmeket be kell fejezni, ha kell, vakon is.”

Kockavadászat

Az ábra 36 fekete négyzetet tartalmaz.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																					
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					
11																					
12																					
13																					

Vízszintes: 1. A 16. századi magyar epikus költészetjelentős képviselője. 2. Kis rőtvdad – Idős néni – Jóságú – Klisé szélei! 3. Sárga folt! – Arab állam – Alapján, nyomán – Feltűnően nagy – A - lag képzőtársa. 4. Fűszeres lé – Lepényforma tészta – Életerős – Milyen, Petőfinél. 5. Santa (röv.) – Fákkal beültet – Zenés játék, dalmű – Tömör, magvas. 6. Ruhát javít – ... Roi; Tandori Dezső álneve – Mély női énekhang – Szívóssá tesz. 7. Szökőhullám – Házbérlő – Társaságában – Ők! 8. Tajvan része! – Szellemekkel beszélni tudó (nép.) – Nemesített gyümölcs – Archaikus. 9. Néz – Előfüggöny, kárpit – Szavazat, különösen képviselőválasztáskor – Görbül. 10. Szobakutya – ... Váth; német zeneszerző, producer – Megszűnik égni – A mélybe. 11. Műanyagból készült hor-gászsíneg – Szinkronizál – -zat, ... – A... Trenk; Jókai Mór regénye. 12. Tapasztal – Földbe rejtő – Egyféle verbum. 13. Tortavágás – Almafákkal, körtefákkal stb. beültetett terület.

Függőleges: 1. Jelenség, melynek során meglévő fajkból új fajok alakulnak ki. 2. Ingerlő – Felelet. 3. A nikkell vegyjele – Horony – Londoni folyó. 4. Tanít, nevel – Átellenben – Kill ...; Tarantino-film. 5. ..., die, das – Kifordított – Tommy ... Jones; színész. 6. Meghunyászkodó – Féltolt! 7. Otthonul szolgáló épület – Cseh nyelvjárású népcsoport. 8. Hangfoslány! – Mutatószó – Hideg évszakot átvészél. 9. Pénzösszeg átvételét igazoló irat – Zárójelenet. 10. ... Cutugno; olasz könnyűzene-énekes – Fosztóképző – Eltérő. 11. Kerti szerszám – Összeforrott pártá. 12. Vonat fut rajta – Dél-amerikai kis rágcsláló – Nem áll stabilan. 13. Feslett rész! – Útról eltűnik a jég. 14. Utasításban megszabott – Hazai olajcég – Csütörtök része! 15. Fejsze – Halánték. 16. Étellel ellát – A közepén remegő! – Textilanyag széle. 17. Ilyen az Aral vize – Csontban van – Döntést hoz a bíró. 18. Telesport (röv.) – Megtörténik – District of Colombia (röv.). 19. Védett énekes madár – Hajlítot vonal – Csekély. 20. Ékszerűen behatoló – Hamuvá váló. 21. Tetragonális.

(Zárt betűk: I, O, Y, E, Y- E, G)

Aranyköpések

- Szerény, de többször megfontolt véleményem alapján...
- Petur, a többi főnemes és bánok rühellik Gertrudiszt és az egész pereputtyot: létrejön a „nyughatatlanok”.
- Amikor a király hazajön, felvilágosítják, hogy mi az ábra.
- Gertrudis halálakor fokozódtak a történetek.
- Ám eltörik a mécses, Bánk lelkiismerete nem bírta tovább.
- ... nem figyel az ország különböző részein tomboló problémákra.
- Ez egy úgynevezett „ördögi kör”, ami Gertrudisra hatványozottan igaz, és ennek meg is lett a börtje.
- Gertrudis nem mondja ki nyíltan, de ráküldi Ottót Melindára.
- A hangsúlyozott szereplők ecsetkezése nagyon részletes, finom.
- Csak hét-nyolc fa ecsetkezése van aprólékosan megfestve.
- A képet nem vágják le.
- A kép mondhatni egy csendélet.
- Ott már durvábban forgatja a pemzlit a mester.
- A művész következtetni enged a szemlélőt a fő alak kivoltjára.
- Egyik sincs teljes láthatóságában lefestve.
- A szoba fényei elég homályosak.
- Csak úgy hirtelen vége szakad a képnek, amit a fák elvágásával vehetjük észre.
- Ezen a képen viszonylag rendezett szobácskát láthatunk csendélet közben.
- Da Vinci a kor egyik legjelentősebb arca volt, bár egyesek örültnek tartották...

Az Iskolatanács idej első ülése

2009. október 13-án, kedden 17.00-kor a könyvtárban lesz!

Témáink:

- Az új iskolai honlapról
- Csak nem lesz Diákönkormányzat végre nálunk is?
- Iskolabírószági változások
- A „Tanulás mint érték” munkacsoport tevékenységeiről

Mindenkit szeretettel várunk.

Tartalom

Yvette levele a családoknak	2
Az új diák érdekképviseletről	4
Iskolabíróági hír	4
Az EU-projektről	6
Idei „eredmények”	8
Irodalmi háziverseny	9
Angol sarok	12
PreRöplabda	15
Sporthírek	16
Szirtes Manka frottírlepedője	18
A HaRibó kirándult	18
Karambol	20
Szanyó Fruzsina nem ad címet	21
Király Réka meséje	21
Ferenczi Márton kihúlt tája	25
Müzli zongorájának titka	26
Kurucz Péter mítosza	28
Békés Bálint Almodóvart néz és ajánl .	29
Kockavadászat	30
Aranyköpések	31

**A POLITECHNI-
KUM HELYESÍRÁSI
VERSENYÉRE 24-
EN JELENTKEZTEK.
EBBŐL TIZENKET-
TEN MEG IS ÍRTÁK
A VERSENYFELADA-
TOKAT. A LEGJOBB
EREDMÉNYT (91%)
KARABA MÁRTA
(ALL-GO) ÉRTE EL.
GRATULA (ÉS JELES)
NEKI!**

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Kalina Yvette

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakob Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében